

ת"פ 58818/06/18 - מדינת ישראל נגד ודים גושין

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 58818-06-18 משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה נ' גושין
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות לשכת תביעות חיפה

נגד

הנאשם

ודים גושין
באמצעות בא כוחו עו"ד רומן קלוגרמן
מטעם הסניגוריה הציבורית

הכרעת דין

כתב האישום:

לפי כתב האישום, בתאריך 21.6.17, בסמוך לשעה 14:50, נסע הנאשם ברכבו מסוג הונדה, בדרך פרויד בחיפה. באותו מועד נסעו גם המתלון ואשתו ברכבם מסוג דייהטסו, בדרך פרויד. בעת נסיעתם, החלו הנאשם והמתלון לעקוף אחד את השני בדרך, שבמהלך הנסיעה, התבצעו חילופי מילים ביניהם וקללות. בהמשך, ברח' חורב, עצר הנאשם את רכבו, בנתיב הימני, וחסם את דרכו של המתלון, גרם לעצירתו המוחלטת בנתיב השמאלי, או אז, ירד מרכבו, החל ללכת לכיוון רכבו של המתלון, ונתן למתלון מכה חזקה במראה הצדדית שברכב המתלון ושבר אותה. זכוכית המראה התנפצה ושברי הזכוכית התפזרו בתוך רכבו של המתלון.

המתלון יצא מרכבו, התקרב לכיוון הנאשם, או אז, הנאשם תפס את המתלון בחולצתו, דחף אותו על הכביש, המתלון ניסה לקום, אולם הנאשם דחף את המתלון בשנית על הכביש והחל להכותו. המתלון אחז ברגליו של הנאשם על מנת שזה יפסיק להכותו. בתום האירוע, הנאשם נכנס לרכבו והחל לנסוע מהמקום, המתלון דלק אחריו והשניים נעצרו ברח' הנטקה 36 בחיפה והמתינו לבוא ניידת משטרה.

כתוצאה ממעשי התקיפה של הנאשם, המתלון פונה באמבולנס מהמקום ונגרמו לו חבלות, בין היתר, פצע עמוק במרפק ימין, נפיחות ופצעי שפשוף, כמפורט בכתב האישום. כמו כן נגרם הרס למראה הצדדית של רכב המתלון.

על יסוד כל האמור, ייחסה המאשימה לנאשם עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; חבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 ה' לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

תשובת הנאשם לכתב האישום:

הנאשם הודה במעורבות באירוע המתואר בכתב האישום, הוא טען כי המתלון הוא זה שחסם את דרכו והוא זה שקילל אותו. הוא כפר בכך שחסם את דרכו של המתלון אשר לא היה בנתיב נסיעתו אלא בנתיב אחר. עוד טען שהמתלון החל בנסיעה פרועה, פגע ברכב הנאשם עם רכבו וכתוצאה מהתאונה הזו, נשברה מראת הצד של רכב המתלון. כן נטען, כי הנאשם נפגע בחלקים שונים בגופו, לאחר שהוא זה שהותקף על ידי המתלון. לטענת הנאשם, היה אירוע התקוטטות בין השניים, בו פתח המתלון ולא הנאשם, הנאשם ניסה לגונן על עצמו. בתום האירוע, הנאשם עזב את המקום, המתלון דלק אחריו והם אכן נעצרו ברח' הנטקה 36 עד לבוא המשטרה.

ראיות התביעה:

המאשימה העידה את המתלון ואשתו וכן את השוטרים המעורבים בחקירה. כמו כן הוגש סרטון שצולם ממצלמת רכב המתלון בו נראה נתיב נסיעתו של המתלון, לרבות הזירה בה אירע, לפי הנתען בכתב האישום, האירוע האלים.

ראיות ההגנה:

הנאשם ואשתו העידו להגנה.

דין והכרעה:

לאחר בחינת מכלול הראיות בתיק, לרבות גרסאות הצדדים, נחה דעתי כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר, להלן נימוקי למסקנה זו:

המתלון העיד כי ביום 21.6.17 סמוך לשעה 15:00, חזר יחד עם אשתו מרמת גן, נכנס לתחומי העיר חיפה ועלה במעלה דרך פרויד.

התנועה היתה סואנת, לדבריו היה פקוק, בסמוך למרכז חורב שמע מישהו מצפצף מאוד חזק, בהתחלה לא הבין מה קורה עד שנהג הרכב פתח חלון והיה צמוד אליו.

מדובר היה בנהג ברכב מסוג הונדה בצבע לבן (הנאשם) שהחל צועק עליו, מאותו רכב. בתגובה, המתלון פתח את חלון הנוסע שלידו, ואז שמע את הנאשם אומר לו **"מה אתה, כמעט פגעת בי עם האוטו, מה אתה בעל הכביש פה, מה אתה עושה פה, יש לך כסף לביטוח"**.

לדברי המתלון, הנאשם הוסיף ואמר לו **"אתה לא מכיר אותי, יש לך כסף לביטוח, כמעט פגעת בי"** (עמ' 11 שורה שורות 17-20 לפרוטוקול).

בתגובה אמר לו המתלון שיש לו מצלמה באוטו ושאל אותו אם הוא רוצה להתבונן בסרטון אך הנאשם המשיך לצעוק עליו.

המתלון שהיה בנתיב השמאלי, התעלם ממנו, וביקש להתקדם קדימה, אך הנאשם חסם את דרכו.

הנאשם יצא מרכבו, פסע לעבר רכבו של המתלונן, כשידו הימנית מאוגרפת, והיכה בעוצמה במראת הצד הימנית של רכב המתלונן.

לצידו של המתלונן, ישבה אשתו, חלון הנוסע היה פתוח, ומעוצמת המכה, נשברה מראת הצד, וכל הזכוכיות ושברי הפלסטיק, התעופפו לתוך הרכב, ופגעו בפניה של אשתו, אשר הרכיבה אותה עת משקפיים.

עוד ציין המתלונן, כי הוא ואשתו היו בהלם מוחלט מהתנהגות הנאשם. הם עצרו במקום, בנתיב השמאלי. המתלונן יצא לדבר עם הנאשם ולקחת את פרטיו. האחרון עמד באמצע הכביש וכאשר התקרב אליו המתלונן על מנת לקחת את פרטיו, תפס אותו הנאשם בחולצה, בשתי ידיו, והפיל אותו לכביש, תוך שהוא מכה אותו.

כאשר ניסה המתלונן לקום, דחף אותו שוב הנאשם על הכביש ובעט בו עם הרגליים. בשלב מסוים חיבק המתלונן את רגליו של הנאשם עם הידיים, כשהוא שוכב על הכביש כדי למנוע ממנו להמשיך לבעוט בו. ברקע שמע את צעקותיה של אשתו, שגוערת בנאשם, ואומרת לו **"תשחרר אותו"**. אך הנאשם ניסה להמשיך ולהכות את המתלונן באמצעות רגליו.

לשאלת ביהמ"ש הבהיר המתלונן, כי הוא לא תקף את הנאשם, לא היה לו אפילו זמן לעשות כן. מיד כאשר בא לקבל את פרטיו, תקף אותו הנאשם.

המתלונן הוסיף ומסר, כי ישנה ברכבו מצלמת דרך, אשר צילמה ותיעדה את מרבית האירוע **(ת/4)**.

עוד ציין, כי אשתו התקשרה למשטרה והזמינה ניידת. אך בתום התקיפה עזב הנאשם את המקום, והוא נאלץ לדלוק אחריו, עד שהשניים נעצרו ברח' הנטקה, לשם הוכוונו והגיעה המשטרה. אך טרם שהגיעה, אמר לו הנאשם בשפה הרוסית **"אתה רוצה עוד"** (עמ' 12 שורות 10-12).

אשתו של המתלונן, הגב' טטיאנה קרפיבנר, שכאמור, היתה ברכב, לצידו של בעלה, חזרה על תיאור דברים דומה.

היא ציינה כי השניים נסעו במעלה פרויד לכיוון חורב, כאשר סמוך למרכז חורב התקרב אליהם רכב אחר, נצמד אליהם, נהג הרכב (הנאשם) פתח חלון והשמיע כל מיני אמירות, צרח על בעלה ואמר **"כמעט פגעת בי"**, ושאל אם יש לבעלה כסף לשלם לביטוח.

בשלב מסוים קפץ נהג הרכב (הנאשם) מהרכב, ניגש לרכב שלהם, שבר את מראת הצד של הרכב שלהם והיכה מכות נמרצות את בעלה, לחרדתה, ובלשונה:

"ברמזור בחורב, איפה שתחנות האוטובוסים, הוא עבר כמה מכוניות מעלינו, סתם אותם, התקרב, קפץ על האוטו, נתן בום על המראה בצד שלי, כל הפירורים עפו עלי בפנים, שומעים בדיסק שאני התחלתי מרוב ההלם, התחלתי לצרוח מה הוא עושה, מה זה צריך להיות, בעלי יצא לקחת פרטים, ואני קצת אחריו, אני רואה את בעלי זרוק על האספלט, מקבל מכות אגרסיביות, זה היה בבוקסים, בעיטות, רגליים והכל מצד הנאשם, בעלי שוכב זרוק על האספלט, באמצע תנועה, היה רמזור, המון מכוניות ואנשים סביבנו, הייתי בהלם" (עמ' 20 שורות 21-26).

אשת המתלונן נשאלה ושללה תקיפה כלשהי מצד בעלה את הנאשם. היא הדגישה, כי כל האירוע היה לנגד עיניה, בעלה יצא לקחת מהנאשם פרטים ולברר מה קורה, לאחר שהנאשם שבר את מראת הצד של רכבם, ובתוך שניות

הבחינה בבעלה כשהוא מוטל על הכביש, ומותקף על ידי הנאשם באלימות קשה, כפי שתיארה. עוד היא הדגישה את נתז רסיסי הזכוכית שפגעו בפניה עקב שבירת מראת הצד ע"י הנאשם.

כפי שצוין, ברכבו של המתלון היתה מצלמת דרך, אשר צילמה ותייעדה, את נתיב נסיעתו של המתלון, את מצב התנועה, התנהלותה, וכן את זירת העימות, וחלקים מהשיח במיפגש בין המתלון לבין הנאשם.

בסרטון **(ת/4)** נראה המתלון עולה במעלה פרויד, כשהוא נוסע בנתיב הימני, שומעים צפירות, המתלון נראה ממהר בדרכו, נוסע במהירות יחסית, בשלב מסוים נראה רכב לבן לפניו (רכב הנאשם). המתלון, נראה עובר על פניו ולא מאפשר לו להשתלב בנתיב הנסיעה, נשמעת צפירה ארוכה.

בהמשך פונה המתלון ימינה בצומת חורב ואז, במונה 14:56 סמוך לחורב, נשמע הנאשם פונה אל המתלון, צועק עליו, ומנסה לחסום אותו עם הרכב, כשהוא עומד בנתיב הימני וחוסם אותו. המתלון בנתיב השמאלי.

המתלון משיב לו בשפה הרוסית, והבהיר בעדותו כי קילל אותו. לטענתו הגיב כך, משום שהנאשם הרגיש אותו. מיד לאחר מכן, יורד הנאשם מרכבו, הוא נראה לבוש חולצה תכלת ומכנסיים קצרים, הוא נראה פונה בדברים לכיוון רכבו של המתלון, מתקרב לרכב המתלון כשידו הימנית מאוגרפת, או אז, נראה ונשמע ניפוץ של מראת הצד של רכב המתלון.

אשר לאופן בו ניגש הנאשם לרכב המתלון ולקביעה כי ידו מאוגרפת, עיון מדוקדק בסרטון, בהילוך איטי, שלב אחר שלב, מלמד, כי הנאשם התקרב לרכב, כשהוא מאגרף את יד ימין בהתקרבו לרכב, ומיד לאחר מכן, נשמע קול הניפוץ.

כאמור, המתלון ואשתו מסרו תיאור של הנזק שנגרם למראת הצד והזכוכיות שהתעופפו על אשת המתלון. עוד יצוין, כי מיד עם הישמע קול הניפוץ, שומעים את צווחות האימה של המתלוננת, הפונה ומקללת את הנאשם בשפה הרוסית.

מנקודה זו ואילך, המצלמה לא קולטת את ההתעמתות הפיזית בין הנאשם למתלון, מאחר וזו התרחשה באזור האחורי של הרכב, כעולה מהעדויות.

נמצא, כי בכל הנוגע לפתיחת האירוע האלים ושבירת מראת הצד ברכב המתלון, ישנן עדויות המתלון ואשתו וראייה ויזואלית קונקלוסיבית בדמות הסרטון ת/4, ובכל הנוגע להתעמתות הפיזית בין הנאשם למתלון קיימות בעיקר גרסאות הצדדים.

המתלון ואשתו מסרו תיאור מפורט של התקיפה, הן בחקירה במשטרה והן בעדותם בבית המשפט. חלק מהדברים בדגשים הרלבנטיים הובא לעיל.

אשר לגרסת ההגנה. הנאשם מסר גרסה שכאמור ביקשה להרחיק אותו מהאירוע האלים. לדבריו, הוא נסע במעלה פרויד, במתינות ובזהירות ואילו המתלון נהג את רכבו בפראות, במהירות.

לדבריו, בשלב מסוים, הנאשם פגע ברכבו ולכן, בהמשך הדרך, בצומת חורב, באותו מיפגש, פנה למתלון בשל התאונה.

עוד הוסיף, כי הוא לא תקף את המתלון אלא ההיפך, המתלון הוא זה שתקף אותו והיכה אותו, הנאשם ניסה לגונן על עצמו ופציעותיו של המתלון הם מכך שנפל על הכביש שלא באשמת הנאשם.

אשתו של הנאשם מסרה גרסה המצדדת בבעלה, אם כי מהעדויות עולה כי ישבה ברכב.

ממצאים ומסקנות:

בחנתי את גרסאות הצדדים המעורבים ומצאתי להעדיף את גרסת המתלון ואשתו על פני גרסת הנאשם ואשתו.

אפתח ואציין, כי המניע להתעמתות של הנאשם עם המתלון, היה כעסו על כך שהאחרון לא נתן לו להשתלב עוד במעלה פרויד, כשהוא חולף על פניו במהירות, כמשתקף היטב בסרטון שצולם ממצלמת הרכב של המתלון.

בסרטון נראה המתלון חולף על פני רכבו של הנאשם במהירות מבלי לאפשר לו להשתלב בתנועה, ומיד לאחר מכן נשמעת צפירה ארוכה.

בהמשך הדרך, מול מרכז חורב לערך, פונה הנאשם למתלון בזעם, ושואל אותו אם יש לו כסף לביטוח, כלומר, לגישתו, המתלון סיכן אותו וכמעט פגע בו.

שיח מתלהם זה, הנשמע היטב בסרטון, בו פתח הנאשם, ולא המתלון, הוביל לכך שהמתלון חש שהאווירה מתלהטת וניסה לעזוב את המקום.

אלא שהנאשם הסלים את האירוע. הוא חסם את דרכו של המתלון, לא נתן לו לעזוב את המקום, יצא מרכבו בהפגנות וניגש לרכב המתלון.

אדגיש, לא היתה תאונה בין הרכבים, אף לשיטת הנאשם, באותה עת (טען שכמעט פגע בו), ולכן לא היה צורך או מקום לעצור במקום (ראו גם דוח השוטר הסייר שהגיע למקום - ת/13 - המציין כי לא הבחין בנזק כלשהו ברכבים, למעט המראה השבורה ברכב המתלון).

מנקודה זו ואילך, התפתח עימות אלים ביוזמת הנאשם - תחילתו בשבירת מראת הצד ברכב המתלון, וסופו בהכאת המתלון - הכל משום זעמו של הנאשם על המתלון.

אפרט להלן את שני חלקי האירוע - שבירת המראה ותקיפת המתלון.

אשר לשבירת מראת הצד - בתום חילופי הדברים בין השניים, כשהם עדיין ברכבים, והנאשם מטיח דברים במתלון, ניסה הנאשם לחסום את דרכו של המתלון, שכאמור, רצה לעזוב את המקום, ומיד בהמשך הדברים, ירד הנאשם מרכבו, ניגש לרכב המתלון, כשידו הימנית מאוגרפת, ושניות לאחר מכן, נופצה המראה לרסיסים. אשתו של המתלון נשמעת צווחת מאימה ומקללת את הנאשם.

הסרטון משקף את הסיטואציה, אם כי עדשת המצלמה לא קולטת את מעשה השבירה עצמו, אך נקל להסיק זאת, מהתקרבות הנאשם לרכב המתלון, כשידו מאוגרפת, קול ניפוץ המראה מיד בסמוך לכך, וצווחותיה של אשת המתלון, שישבה סמוך למראה.

המתלון ואשתו מסרו, כי הנאשם הוא זה ששבר את המראה, והאחרון טוען שהמתלון פגע בו עם הרכב ולכן המראה נשברה.

אני דוחה את גרסת הנאשם כבלתי מהימנה ומעדיף על פניה את גרסת המתלון ואשתו.

עדות המתלון הותירה על ביהמ"ש רושם אמין ומהימן, ניכר היה כי מדובר במי שמתאר את החוויה הטראומטית שחווה, הוא סיפר בפירוט רב את מהלך העניינים, את נתיב נסיעתו, את המפגש בין השניים לרבות חילופי הדברים בצומת חורב, לרבות את שבירת המראה.

גרסתו זו מצאה ביטוי בהודעה שמסר במשטרה, השתלבה עם עדותו, וקיבלה אימות וחיזוק של ממש, בסרטון אשר תיעד קולית וויזואלית את שהתרחש באירוע.

אשתו של המתלון חיזקה את האמון שרחשתי לגרסת המתלון. אף היא היתה עדה לדברים שתיאר בעלה. היא תיארה דברים דומים, שהשתלבו עם הראיות. הצווחות שנשמעו מפיה שעה שהמתלון התקרב לרכב וחבט במראת הצד, מתועדות היטב בסרטון אשר שיקף זאת.

מדובר בתגובות אותנטיות, מיידיות, המצטרפות למכלול הראייתי, המוביל כולו למסקנה, ברורה וחד משמעית אחת והיא - שהנאשם ניגש בחמת זעם לרכב המתלון והיכה בעוצמה רבה במראת הצד במכת אגרוף עם יד ימין.

מהלך העניינים האמור תומך במסקנה, כי הנאשם הוא זה ששש אלי קרב, יצא מרכבו בהפגנות, תוך שהוא חוסם נתיב נסיעה, פנה לרכב המתלון, וכאמור ניפץ את מראת הצד של רכבו.

בנוסף, ראו תמונות ת/6, המשקפות את הנזקים, לרבות הנזק למראת הצד.

אשר לעימות הפיזי בין השניים - גם כאן מקובלת עלי גרסת המתלון ואשתו על פני גרסת הנאשם ואשתו, אותה אני דוחה כבלתי מהימנה.

כאמור, הנאשם הוא זה שפתח בעימות עם המתלון. הוא זה שנעצר בחורב, חסם תנועה, פנה אליו בזעם, ושאל אותו אם יש לו כסף לביטוח. כאשר המתלון רצה לעזוב חסם את דרכו. ירד מהרכב וניגש אליו ולא להיפך.

לאחר שבירת המראה יצא המתלון מהרכב. הוא לא תקף את הנאשם, ההיפך, הנאשם תקף אותו, כפי שעולה מעדויות המתלון ואשתו המקובלות עלי.

המתלון תיאר את אופן התקיפה, כיצד היכה בו הנאשם, כיצד היה מוטל על הכביש, ואחז ברגליו לבל יבעט בו.

אשתו, חיזקה את גרסתו, ותיארה אף היא כיצד הותקף בעלה במכות אגרוף ובבעיטות מצד הנאשם גם כשבעלה היה שרוע על הכביש.

עוד אפנה לדוח הפעולה ת/14 שערכה השוטרת רס"ל קרס נוי. מהדוח עולה, כי אשת המתלון הזמינה את המשטרה בזמן אמת, ובדיווח למשטרה, תיארה תקיפה של בעלה בצומת חורב, "[ו]מבקשת נידת, בעלה מדמם" (ראו גם ת/17 - דוח המשל"ט).

בנוסף, מצינת השוטרת, בדוח שערכה, כי המתלוננת הצביעה על הנאשם, כמי שתקף את בעלה, אשר פונה מהמקום באמבולנס לאחר התקיפה; וכן ציינה השוטרת, כי המתלוננת הצביעה על מראת הרכב ששבר הנאשם.

הנאשם מצדו, טען באותו מעמד, ליד שוטרי הסיור, כי המתלוננת היא זו שתקפה אותו. הוא לא טען דבר וחצי דבר, על כך שהמתלונן תקף אותו (ראו העמוד השני למעלה בדוח הפעולה ת/14).

התיעוד הרפואי מוסיף ומחזק את המסקנה, כי המתלונן ספג מכות קשות באירוע, דבר אשר הוביל לפציעתו כמפורט בתעודה הרפואית (ראו ת/19; ת/20, המפרט את אופי החבלות).

הנאשם עצמו, טען שרק דחף את המתלונן, וקשר עצמו לעימות פיזי עמו, אך דבר זה אינו מתיישב עם החבלות האמורות שנגרמו למתלונן, ועם קריעת חולצתו של המתלונן.

מנגד, על אף גרסת הנאשם כי הוא זה שהותקף על ידי המתלונן, שהינו גדול מימדים, לא נראו עליו פציעות כלשהן.

עוד אציין, כי מהעדויות עולה כי הנאשם הינו אמן אומנויות מלחמה, אלוף ג'ודו (ראו עמ' 22 שורה 14; עמ' 47 שורה 1 מפי הנאשם עצמו).

להתרשמותי, הנאשם הבין במהלך חקירתו בבית המשפט, כי גרסתו אינה מתיישבת עם חומר הראיות, אך הוא ניסה לטעון, במהלך חקירתו, טענות עובדתיות שונות, כבושות, לא הגיוניות, שאינן מתיישבות עם המשתקף בסרטון שהוצג בפניו.

כך למשל, טען כי המתלונן פגע ברכבו וגרם לתאונה, אף שלדבר זה לא היתה אחיזה אף לא בפניה הראשונה שלו למתלונן בחורב, ואין לה כל יסוד ושחר בראיות (ראו הודעתו בשורה 28, אל מול מציאות הדברים כפי שהיא עולה מהראיות - דוח הפעולה של השוטר סייר - ת/13).

כמו כן, לא הוצגה על ידו שום ראיה, תמונה או תיעוד כלשהו, לכך שהיה מפגש כלשהו בין רכב המתלונן, לרכב הנאשם.

לקביעתי, הנאשם היה ער לכך שהסתבך, והיכה את המתלונן בצומת סואן, ולכן עזב את המקום. המתלונן דלק אחריו. הנאשם מיהר להתקשר למשטרה, ודיווח על בחור שתוקף אותו, ושהוא מפחד ממנו, ועל כן, ביקש מניידת שתגיע למקום.

כל זאת, שעה שמהראיות החד משמעיות שהוגשו, הסרטון (ת/4), עולה בבירור כי הוא זה שלא ירא מכלום, הוא פנה בתקיפות למתלונן בחורב, חסם את דרכו בצומת סואן, לעיני העוברים והשבים, ירד מהרכב, ניגש אל המתלונן, שבר את מראת רכבו ותקף אותו.

עוד טען הנאשם, כי המתלונן ניסה לדרוס אותו, ואף פגע בו עם הרכב, דברים שכאמור, אינם מתיישבים עם הנשקף מהסרטון, ועם מציאות הדברים, כפי שעולה מהראיות.

יצוין, כי בית המשפט הפנה את הנאשם, לחוסר ההיגיון העולה מדבריו, תוך שהוא מפנה אותו לנשקף בסרטון שהוקרן בו בעת, בו נראה שהמתלונן נעצר ע"י הנאשם, ולא להיפך, ואף נראה כמי שמנסה לעזוב את המקום.

בתגובה, השיב הנאשם, שגם אם הוא פגע למתלונן ברכב, היה על המתלונן לנעול חלונות, ולעזוב את המקום. אך לדבריו, המתלונן ניסה בפעם "השניה" לפגוע בו עם הרכב (עמ' 48 שורות 21-27; לדבריו בפעם "הראשונה" פגע ברכבו וברח (עמ' 48 שורות 9-10).

אשר לתגובתו הפיזית כלפי המתלונן, טען כי הוא הותקף על ידי המתלונן, תוך תיאור אגרופים לפנים, וכל שעשה, הוא התגוננות מפני אותה תקיפה, בכך ששם את ידיו על פניו (ת/12, שורות 32 - 42; עמ' 49, שורות 1 - 4). כן טען, כי אשתו של המתלונן, צבטה ושרטה אותו (עמ' 49, שורה 30), וכי ספג מכות בפניו מהמתלונן והיה לו "פנס בעין" (עמ' 49 שורה 13, עמ' 50 שורה 24).

למותר לציין, כי אין לדברים הללו כל ביסוס בראיות שבפניי. בתמונות שצולמו מיד לאחר האירוע, לא נראה הנאשם חבול בפניו, כמי שחטף מספר בוקסים בפנים, או פנס בעין, כטענתו.

עוד אציין בהקשר זה, כי המתלונן הוא איש גדול ורחב מימדים, ואם הוא היה פוגע בפניו של הנאשם, במכות אגרופ, מספר פעמים, הדבר היה חייב לקבל ביטוי בדמות של פציעה הניכרת לעין.

כן יצוין, כי אין לכך גם שום אחיזה בתגובה הראשונה הספונטנית של הנאשם בפני שוטרי הסיוע שהגיעו למקום.

עדותו של הנאשם הייתה פתלתלה, רוויות פירכות וסתירות, והתפתחה לאורך המשפט, היא הייתה קשה עלי, ולא רחשתי לה כל אמון; וכך גם לגרסתה המגוננת והפתלתלה של אשתו, שסתרה נתונים עובדתיים ברורים שעלו מהראיות, ואף מסרה דברים שלא התיישבו עם גרסת בעלה.

על יסוד חומר הראיות, והעדויות שנשמעו, אני קובע, כי הנאשם עצר את רכבו על נתיב התנועה הימני, בסמוך לרחוב חורב, תוך שהוא חוסם את דרכו של המתלונן, וגורם לעצירתו המוחלטת בנתיב השמאלי.

הנאשם פנה למתלונן בכעס, לאחר מכן, ירד מרכבו, פנה לרכב המתלונן, כשידו הימנית מאוגרפת, שבר במכת אגרופ את מראת הצד הימנית של רכב המתלונן, סמוך למקום מושבה של אשת המתלונן.

זכויות המראה ושברי הפלסטיק התפזרו בתוך רכבו של המתלונן, ופגעו באשת המתלונן, הואיל והחלון היה פתוח, למרבה המזל, הרכיבה משקפיים.

כאשר יצא המתלונן מהרכב, תקף אותו הנאשם, דחף אותו על הכביש והחל מכה אותו באמצעות ידיו ורגליו. המתלונן אחז ברגליו, על מנת שהנאשם יפסיק להכותו.

אשתו של המתלונן, יצאה מהרכב, כשהיא צווחת על הנאשם שיפסיק להכות את בעלה.

מיד לאחר מכן, הנאשם נכנס לרכבו, ועזב את המקום.

המתלונן דלק אחריו, והשניים נעצרו ברחוב הנטקה, אשת המתלונן הזמינה משטרה, והשניים עצרו, והמתינו לבואה של ניידת למקום.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלונן חבלות, כמפורט בתעודה הרפואית, שהוגשה לבית המשפט.

סוף דבר:

על יסוד ממצאים ומסקנות אלה, הנני קובע כי הוכחו כל עובדות כתב האישום, ועל כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירות

המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תש"פ, 07 יוני 2020, במעמד הצדדים